

Til beslutningsforslag nr. B 45. Skriftlig fremsættelse (13. november 2003)

Bent Bøgsted (DF)

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af frivillighed ved økonomisk støtte til politiske partier.

(Beslutningsforslag nr. B 45).

Det er et demokratisk problem, at store dele af de politiske partiers arbejde er baseret på økonomiske bidrag, der ikke er betalt frivilligt af enkeltpersoner eller virksomheder, men er opkrævet gennem foreningskontingenter i faglige organisationer og erhvervsorganisationer. Det burde være en selvfølge, at det enkelte menneske ved sin egen aktive beslutning selv bestemmer, om han eller hun vil yde støtte til partipolitisk arbejde, og også selv afgør, hvilket politisk parti vedkommende ønsker at støtte, men sådan er det ikke i dag.

Selv om det af loven om private bidrag til politiske partier og offentliggørelse af politiske partiers regnskaber fremgår, at medlemmerne selv bestemmer, om de ønsker at yde partistøtte via deres medlemskab, så betyder den måde, loven er udformet og anvendes på, at der ikke er sikret en reel frivillighed. Selv om et medlem af en faglig organisation f.eks. udtrykkeligt framelder sig fra partistøtte, fører det hverken til nogen ændring i kontingentet eller i det beløb, den pågældende organisation kan betale til partiet.

Der må derfor en lovændring til, så medlemmer af faglige organisationer i fremtiden kun betaler partistøtte, hvis de aktivt har givet samtykke til det i form af en tilmeldingskupon, hvoraf det klart fremgår, hvilket parti og hvor stor en støtte der er tale om.

Flere undersøgelser har vist, at der i befolkningen er et meget stort flertal, der ønsker en skærpet lovgivning på dette område.

Dansk Folkeparti har sat sig for at få undersøgt, hvordan forholdene er i en række andre lande, som vi normalt kan sammenligne os med. Gennem et antal danske ambassader har vi fået fremskaffet oplysninger, der viser, at dette område ikke er lovreguleret i en lang række lande. Det gælder for Island, Finland og Holland.

Årsagen til den manglende lovregulering i disse lande er, at det ikke har været nødvendigt at lovgive på området. På Island blev båndene mellem fagbevægelsen og Socialdemokratiet brudt i første halvdel af forrige århundrede. Det islandske justits- og kirkeministerium kan således oplyse, at det ikke har kendskab til, at politiske partier har modtaget støtte fra fagforbundene. Fra Finland oplyses det, at faglige organisationer normalt ikke giver støtte til politiske partier. I Holland oplyser de to største fagforbund i landet, at de har et ønske om at fremstå som politisk uafhængige og derfor ikke giver partistøtte og heller ikke overvejer at gøre det.

På den anden side er der også en række lande, herunder Tyskland og Sverige, hvor det er almindeligt accepteret, at partierne modtager støtte, som er opkrævet over de faglige organisationers medlemskontingent.

I de tre førstnævnte lande har fagbevægelsen erkendt, at det i et moderne system er nødvendigt at være politisk uafhængig for at kunne repræsentere sine medlemmer bedst muligt. Derfor har man bevidst brudt forbindelsen til bestemte politiske partier.

Dansk Folkeparti fremsætter dette beslutningsforslag, der – hvis det vedtages – vil betyde, at ingen gennem sit medlemskab eller sin kontingentbetaling til en arbejdsgiverforening eller faglig organisation m.v. kan blive pålagt direkte eller indirekte at bidrage til økonomisk støtte til partipolitisk arbejde, medmindre den pågældende udtrykkeligt har givet sit aktive og frivillige samtykke hertil. Med forslaget åbnes